

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Zinovia Chirica,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de
Întreprinzător „Biruința” împotriva Zinaidei Chirica cu privire la încasarea datoriei
și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Zinovia Chirica și s-a menținut hotărârea din data
23 octombrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 26 iulie 2017, Cooperativa de Întreprinzător „Biruința” a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Chirica cu privire la încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta, CÎ „Biruința” a indicat că, a efectuat lucrări
agricole de prelucrare a terenului care aparține pârâtei, conform contractului de
prestări servicii nr 6a din 16 februarie 2004.

Reclamanta a menționat că, în baza actelor anuale de îndeplinire a lucrărilor
agricole a comisiei de revizie și specialiștilor a cooperativei, conform hotărârii
adunării generale din 18 mai 2013 a CÎ „Biruința” și a fișei de evidență contabilă, în
anii 2014 , 2015 și 2016, CÎ „Biruința” a prestat servicii pârâtei, în valoare de 5 292
lei.

La fel, reclamanta a invocat că, deși a expediat o cerere prealabilă în adresa
pârâtei, litigiu nu a fost soluționat pe cale amiabilă.

Prin urmare, reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtei a sumei de 5 292
lei, cu titlu de datorie și 270 lei, cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central
s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de CÎ „Biruința” împotriva Zinaidei
Chirica cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat din

contul Zinaidei Chirica în beneficiul CÎ „Biruința” suma de 5 292 lei, cu titlu de datorie și 270 lei, cu titlu de taxă de stat, achitată la depunerea acțiunii.

Prin decizia din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Zinovia Chirica și s-a menținut hotărârea din data 23 octombrie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a indicat că, soluția primei instanțe este legală și corectă. Or, în temeiul contractului de prestări servicii nr. 6a, din data de 16 februarie 2004, CÎ „Biruința” a efectuat lucrări agricole de prelucrare a terenului, care aparține Zinaidei Chirica, în anii 2014, 2015 și 2016.

Instanța de apel a invocat că, conform fișei de evidență contabilă, a fost stabilit că, valoarea lucrărilor agricole efectuate o constituie suma de 5 292 lei, care a fost calculată în baza actelor anuale a comisiei de revizie și specialiștilor cooperativei de îndeplinire a lucrărilor agricole și conform hotărârii adunării generale din data de 18 mai 2013.

La fel, instanța de apel a menționat că, respinge ca nefondat argumentul Zinaidei Chirica precum că, n-a semnat contractul litigios, or aceasta nu a contestat contractul, care a fost încheiat la 16 februarie 2004, deși ea a fost citată legal în instanța de fond, însă n-a participat și nici nu a prezentat referință pe marginea acțiunii.

Instanța de apel a indicat că, nu a reținut argumentele Zinaidei Chirica cu referire la faptul că, ea este proprietară a 1/2 din terenul agricol, fapt confirmat prin certificatul de moștenitor testamentar din 20 decembrie 2005. Or, în condițiile în care contractul a fost încheiat în anul 2004, iar certificatul de moștenitor datează cu anul 2005, Zinaida Chirica urma să prezinte actele necesare în vederea modificării contractului nr. 6a din 16 februarie 2004.

Astfel, instanța de apel a menționat că, argumentele invocate de Zinaida Chirica, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute și nu constituie temei de casare a hotărârii apelate, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La data de 19 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Zinovia Chirica a declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central și a deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de CÎ „Biruința” împotriva Zinaidei Chirica cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și încasarea din contul CÎ „Biruința” în beneficiul Zinoviei Chirica a cheltuielilor de judecată, în mărime de 405 lei.

În motivarea cererii de recurs, recurenta, Zinovia Chirica a indicat că, instanțele ierarhic inferioare, în motivarea soluțiilor adoptate, au invocat faptul că, între părți a fost încheiat contractul din 16 februarie 2004 privind prestarea serviciilor.

Recurenta a invocat că, contractul nr. 6a din 16 februarie 2004 nu a fost semnat între CÎ „Biruința” și Chirica Zinovia, dar între CÎ „Biruința” și GȚ „Chirica Zinaida

T”. Mai mult, semnătura de pe contractul menționat supra nu aparține recurenteii, respectiv instanțele de judecată s-au bazat pe un act juridic fals, care nu are aplicat sigiliul GȚ „Chirica Zinaida T”.

La fel, recurenta, Zinovia Chirica a menționat că, nu a solicitat prestarea unor servicii din partea CÎ „Biruința”, iar aceasta nu i-a prestat servicii recurenteii.

Mai mult, recurenta a invocat că, între părți nu a fost semnat niciun act de predare-primire a serviciilor sau lucrărilor prestate, în care să fie indicate lucrările care au fost executate, pe ce suprafață au fost efectuate acestea, care ar fi prețul unitar al lucrărilor pentru o unitate, în ce perioadă au fost efectuate aceste lucrări, cu ce tehnică și cu ce forțe au fost prestate, precum și data efectuării lor.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, la data de 20 aprilie 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d.65) și a fost recepționată de recurenta Zinovia Chirica, la data de 02 mai 2018, conform copiei plicului, anexate la cerere de recurs de către recurentă (f.d.72) .

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de Zinovia Chirica la 19 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La data de 25 iulie 2018, în adresa intimă CÎ „Biruința” a fost expediată copia recursului declarat de către Zinovia Chirica, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intimata CÎ „Biruința” nu a depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenta Zinovia Chirica.

Examinând temeiurile recursului declarat de Zinovia Chirica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Zinovia Chirica, se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Zinovia Chirica nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Zinovia Chirica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zinovia Chirica împotriva deciziei din 13 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Întreprinzător „Biruința” împotriva Zinaidei Chirica cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan